

öldü. 6 Eylül 1994 yılında, Londra’da dünyanın en büyük cenaze töreni yapılırken bu töreni 2,5 milyar insan – dünya nüfusunun yüzde kırkı - televizyonda izledi. Ondan dolayı onun ölümü global cenaze töreni olarak tarihe karıştı.

Ama İsa Mesih’in gelişi için hiç bir kamera gerekli değil. Bütün insanlar dünyanın en büyük bu olayını gözleriyle görecekler. İsa Mesih herkese görünecek. Bu sadece dünyada yaşayanlar için değil, insan tarihinde gelmiş, geçmiş bütün insanlar için de. Bu yazıyı okuyanlar da. O zaman sadece bir tek soru tartışılacak: Hangi gruptanım? Kurtulanların mı, yoksa yitirilenlerin grubundan mı?

İsa Mesih aniden yine gelecek: „Çünkü İnsanoğlu’nun gelişi doğuda çakıp batıya kadar görülen şimşek gibi olacaktır“ (Matta 24,27). Bir anda bütün dünyada görülecektir. Hangi vakitte olacak? Bu sorunun yanıtını Luka 17,34 ayetinde buluruz. **„O gece aynı yatakta olan iki kişiden biri kabul edilecek, öbürü reddedilecek.“** Yani İsa Mesih gece mi gelecek? Ama iki mısra sonra Kutsal Kitap’ta şöyle yazıyor: **„Tarlada iki kişiden (= gündüz) biri kabul edilecek, öbürü ise reddedilecek.“** Amerika’yı keşfeden Kolombus’un bu sözleri bilip bilmediğini bilmiyorum. Bilseydi şu sonuca varabilirdi. İsa Mesih’in gelişi aynı anda görülecekse ve İncil bunu hem gündüz, hem de gece olayı olarak tasvir ediyorsa, bu sadece kürede mümkündür.

Bu iki mısra bize daha önemli şeyleri gösteriyor. İsa Mesih’in geri gelişinde insanlar ikiye bölünecek: kabul edilenler ve reddedilenler. Böylece insanların esas problemleri konu olacak. Sadece bir tek soru yeterlidir: kabul edilenler mi, yoksa reddedilenler grubundan mıyım?

Karar verdin mi?

Tanrı hepimizi kendi iradesi ile hareket eden bir şahsiyet olarak yarattı. Bu durum bizim hayvanlardan daha farklı olduğumuzu gösterir. Özgür istek ve irademiz bize ikisini de; hem Tanrı’dan uzaklaşmaya, hem de Tanrı’ya yaklaşmaya izin verir. Tanrı İsa Mesih sayesinde bize cennetin yolunu göstermek için her şeyi yaptı. Buna rağmen İncil açıkça ve uyarıcı olarak kurtuluş yolundan herkesin gitmeyeceğini öğretiyor. Tanrı ne yapabilir? Bizim özgür irademizi elimizden mi alsın? O zaman şahsiyetimizi çalmış olurdu ve biz sadece onun makinesi, kuklası ve plana göre çalışan robotu

olurduk. Bu dünyada ve öbür dünyada özgür irade ve karar şahsiyetimizin bir parçasıdır. Sonsuza dek kaldığımız yer bizim kararımıza bağlıdır.

Gelecek günlere hazırlandık mı? İncil’deki on bakirenin misali gibi Rab’bimiz İsa Mesih bizi hazırlanmaya uyarıyor. Bizi o misalle düşünmeye sevk ediyor: On bakirenin hepsi imanlıydı ve „düğün şöleninin“ olacağından emindi. Buna rağmen inandıkları gibi davranmadılar. Onlardan sadece beş tanesi amaca ulaştı. Hazır olmayanlara İsa Mesih: **“Ben sizi tanıyorum!”** (Matta 25,12) diyecek. O zaman sonsuza dek yaşamı kaçırmış olacaksınız. Heinrich Kemner’in söylediği gibi: „İnsan cehennem uykusuna yatabilir!“ sözü gerçek olabilir. Hermann Bezzel’in çok enerjik uyarısı şöyledir: „Kilisenin banklarını sürte sürte eskitmelerine rağmen reddedilirler.“ Sadece vakiyi kabul eden „imanlılar“, ama şahsi yaşamlarında gerçek inancı olmayanlar sonsuz yaşamı tehlikeye düşürürler.

Üçü ya da hiçbiri!

Her yıl Noel’de İsa Mesih pek çok insan tarafından yemlikteki İsa bebek olarak kutlanır. Ve sonuçta da öyle kalır. Ama Y, H ve T birbirinden ayıramaz. İnsan olması için yemlik, çektiği acıların haçı ve ondan sonra ölümü yenip göğe çıkması ve krallığının tacı yeniden geri gelişinde herkese açıklanacağı, İsa Mesih’in bölünmez bir parçasıdır. Bu Tanrı’nın başlangıçtan beri dünyadaki ilk günaha karşı planladığı kurtuluştur. Son facia ise insanların İsa Mesih’siz yaşadığı cehennem olacaktır. Ne yazık ki, bu facia tarihin en büyük faciasının kıydığı candan daha büyük olacaktır ve bu can kıyımı sonsuza dek tir. Noel’de – ama sırf o zaman değil - Tanrı bize şahsen yem-

lik haç ve tacı kabul edip etmemek istediğimizi sorar. Eğer evet diyorsanız, İsa Mesih’in sizin günahlarınızı affetmesini kabul etmiş oluyorsunuz. Onu bir dua ile tamamlayın!

Duanız şöyle olabilir: “Rab’bim Jesus Christus; İsa Mesih, sadece senin sayende cennete girebileceğimi okudum. Seninle cennette olmak istiyorum. Beni suçlarımdan dolayı gideceğim cehennemden kurtar. Beni çok sevdiğin için de ve bütün suçlarımın bedelini haçta ödedin. Bütün suçlarımı – hatta çocukluğumdan beri – görüyorsun. Bütün hatırladığım ve çoktan unuttuğum günahlarımı biliyorsun. Kalbimin bütün eğilimini biliyorsun. Önünde açık bir kitap gibiyim. Olduğum gibi sana gelip cennete birlikte olamam. Lütfen, beni üzen günahlarımı affet. Hayatıma gir ve onu yenile. Senin gözünde uygun olmayanı bırakmama yardım et ve bana senin lütfünü getiren yeni alışkanlıklar ver. İncil’deki sözlerini kavramama yardımcı ol. Bana söylemek istediklerini anlamama yardımcı ol. Bana sadık bir kalp ver ki, senin sevdiğini yapayım. Şu andan itibaren Rab’bim ol. Senin yolunda olmak istiyorum ve bana hayatımın her yönünde gitmem gereken yolu göster. Duamı duyduğun için teşekkür ederim. Şimdi ben günün birinde cennette olacak Tanrı’nın çocuğuyum. Amin.”

Müdür ve profesör
Dr. Mühendis Werner Gitt

Orijinal başlık: Krippe, Kreuz und Krone
Yazarın web sayfası: wernergitt.com
Almancadan Türkçeye çeviren: Jasmin Yıldız
Kapak tasarımı: Elise Christian

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 122-7 – Türkisch/Turkish – 7th edition 2023

Yemlik, Haç ve Taç

Werner Gitt

Yemlik, Haç ve Taç

İlk felaket

Hep felaketler bu dünyayı kasıp kavuruyorlar: 2004 yılının Aralık ayında gelen tsunamide aşağı yukarı 160 bin insan öldü. Titanik gemisinin batması 1522 can kaybına sebep oldu. İkinci Dünya Savaşı ise 50 milyon insanı bu dünyadan süpürüp gitti. Felaketin kökü ise Aden bahçesinde ilk günahla gerçekleşti ve o bu dünyadaki başımıza gelen bütün felaketlerin sebebidir. Aden bahçesinde Adem'in ilk günahı insanları Tanrı'dan ayırdı. İnsan Tanrı'sız sonsuz yitikliğin girdabına kapılır. Tanrı bir tek günaha bile kendi katına girmesine izin verseydi, oraya da insanlar dert ve ölüm getirirlerdi. Tanrı buna asla izin vermiyor.

Tanrı'nın yarattığı ve sevdiği insanların O'ndan yüzünü çevirmesine içi sızlıyor. Böylece onlar ölümü seçmiş oldular. Ah, ne acı! Almanca'da bir atasözü vardır: „Ölüme karşı hiç bir ilaç bitkisi yoktur.“ Aden bahçesinde yetişen hiç bir ağaç bile! Ama belki Tanrı ona karşı bir çare buldu!

Tanrı'nın çaresi - O Oğlu'nu yolladı

Tanrı Aden bahçesinde Adem'in ilk günahından hemen sonra bir kurtuluş planını – şifreli olsa bile – bildirmişti: „**Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.**“ (Yaratılış 3,15). Peygamberlerin söylediği sonsuz kehanet zincirinde hep gelecek olan kurtarıcıya işaret ediliyor. Örneğin:

- **“Yakup soyundan bir yıldız çıkacak, İsrail'den bir önder yükselecek”** (Çölde sayım 24.17).
- **“Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır”** (Mika 5,1).

En son olarak kurtarıcının geleceği haberini bir Melek Yusuf'a doğumunu ve gökten gelen çocuğun adını açık-

ladı: **“Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan Kutsal Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını Jesus (yani İsa) koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak”** (Matta 1,20-21).

Tarih boyunca dünya sahnesinde birçok insan büyük isim yapmıştır: İmparatorlar ve krallar, şairler ve filozoflar, gurular ve sihirbazlar, iyiler ve kötüler. Hiç bir zaman bu dünya

Noel gelinceye kadar Tanrı görmedi. Yemlikteki bebek eski Yunanlıların Olimpus dağında veya eski Almanların Wallhall dedikleri yerde tasavvur ettikleri bir tanrı gibi değildi. O içimizden bir tek: “Ben Yaratan'ım, benim sayemde her şey var oldu, var

olan hiç bir şey bensiz olmadı” diyebilirdi (Yuhanna 1,1+3). **“Gerçek Ben'im”** (Yuhanna 14,6). **“Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir”** (Yuhanna 10,11). **“Kapı (cennete giden) Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur”** (Yuhanna 10,9).

Dünyaya gelmek için hangi yolu seçmişti? Davul, zurna ile mi, yoksa gürültü patırtı ile mi? Gökyüzünün melekleri ile mi gelmişti? Hayır! Tanrı İsraili bekâr bir kıza – Meryem – Tanrı'nın Oğlu'nu doğursun diye merhamet göstermişti. Böylece O gelecek kurtarıcı hakkında şu kehaneti kulaklarında tutan Yahudilere de sürpriz yaptı: **„İşte kralın, sana geliyor”** (Zekeriya 9,9). **„O bütün krallıkları ezip yok edecek”** (Daniel 2,44). Yahudiler ondan dolayı yemlikte hiç bir bebek beklemiyorlardı, aksine onları kurtaracak bir kralı ümit ediyorlardı. Bu kudretle gelen kral Romalıları İsrail'den kovmalı, tahtını Yeruşalim'de kurmalı ve rahip ve Kutsal Kitab'ı öğretenleri bakan yapmalıydı.

Ama İsa Mesih böyle gelmediği için onu Yahudiler reddettiler. Onlar O'nun önce çocuk olarak gelmesi gerektiğini söyleyen Kutsal Kitab'ı öğretenlerin sözlerini duymamazlıktan gelmişlerdi: **„Çünkü bize bir çocuk doğacak. Bize bir oğul verilecek”** (Yeşaya 9,5). Sonsuzluğu cennette mi, yoksa cehennemde mi geçireceğimiz tek bir O'na bağlıdır. Kurtarıcı bir Y, H ve T ile işaretlenmiştir.

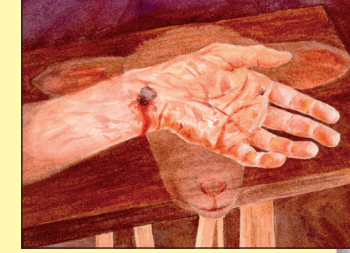
- **Yemlik** (bu Y İsa Mesih'in dünyaya gelişini simgeler.)
- **Haç** (Bu H İsa Mesih'in bizi haçla kurtarışını simgeler.)

- **Taç** (Bu T İsa Mesih'in Kral olarak ikinci gelişinin hükümdarlığını simgeler.)

Yemliksiz haç yoktur! Hacsız taç da! Bizim için ise yemliksiz ve haçsız cennet yoktur. Ondan dolayı Noel (yani İsa Mesih'in doğum günü) olması gerekiyordu.

Haçta herkesi kızdıran nedir?

Hristiyan inancının eleştiricileri hep: „Neden bu kadar haçta vahşice ölüm?” sorusunu sorarlar. İnancınızda dönüp dolaşıp insanları infaz etme aletlerine gelirsiniz. Tanrı bizimle anlaşmak için daha yumuşakça bir yolu seçemez miydi? Barışa giden yol neden ölüm, acı, gözyaşı ve kederle döşenmiştir? Biraz kibarca, estetik ve zevkli olamaz mıydı? Tanrı bizim insan olarak yetersizliğimize bir gözünü yumamaz mıydı?

Bütün bu „neden?” soruları, günahı önemsemediği için tutmuyor. Bu önemsemezlik devrimizin bir hastalığı olsa gerek. Sadece haçta hiç bir filozof ve derin düşüncelilerin kitabında olmayanı okuyabiliriz:

- Haç, insanlarla Tanrı arasında günahın ne kadar büyük bir uçurum yarattığını gösterir. Uçurum o kadar ölçüle-meyecek kadar büyüktür ki, cehennem onun sonucudur (Matta 5,29).
- Hac, Tanrı'nın biz insanlara olan sevgisinin ne kadar ileri gittiğini nitekim biricik oğlu İsa Mesih'i kalbinden söküp atması ile bize gerçekçi bir tasavvur yolu gösterir.
- Hac, Tanrı'nın en derin aşağılamasıdır. Uzayın ve bütün canlıların Yaratanı kendisini savunmadan bir eşkiya gibi haça gerilmesine izin verir. Günahın ne kadar büyük pahası! Evet, bu sayede her günahkârı kendine davet ediyor: **„Bana geleni asla kovmam”** (Yuhanna 6,37). Bu da demektir ki; gelmeyen kayıptır – sonsuza dek!
- Haç, bütün insanların uydurdıkları kurtuluş yollarının sonuna işaret eder. Ondan dolayı sadece İsa Mesih **“Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez!”**

diye söylemişti (Yuhanna 14,6). Bütün dinler haça karşı sadece çölde parlayan şaşkın insanlığın serabıdır.

Noel haberi ile haç haberi eşi benzeri görülmemiş bir kurtuluş haberidir: „Çünkü İnsanoğlu (İsa Mesih) yitikleri mutlu etmek için geldi” (Matta 18,11).

O yine gelecek

İsa Mesih ikinci kez bu dünyaya gelecek. O zaman, O yemlikte bebek olarak değil, nitekim kral, hakim ve dünyanın hükümdarı olarak gelecek. O Matta 24,30 ayetlerinde bu olayı açıkça şöyle söyledi: **“Ve o zaman gökyüzünde İnsanoğlu'nun belirtisi görülecek. Yeryüzündeki bütün milletler ağlayıp dövünecekler, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.”**

Ne güzel sevinç nedeni! Dünyanın yaratıcısı görünecek! Dünyanın kurtarıcısı gelecek! Ama neden Vahiy 1,7 ayetinde: **“O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları!” Neden “Dağlara, kayalara üzerimize düşün, Tahtta oturanın yüzünden, Kuzu'nun gazabından saklayın bizi!”** diyecekler (Vahiy 6,16)? İnsanların çoğu yaşadıkları zaman İsa Mesih'e karar vermenin gerekli olduğunu duymalarına rağmen O'na „hayır!” dediler. Şimdi onlar yitik ve verdikleri kararları değiştiremezler. Ne yazık ki, onlar için çok geç. Ondan ötürü dövünüp ağlayacaklar.

İnsanların çoğu İsa Mesih'in olmadığı yoldan gidiyorlar. Bu yönden onların fantezi gücü çok geniş. Örneğin, köpeği ile bir çiftlikte yaşayan ünlü Amerikan artisti Shirley Mac Laine şöyle diyor: “Köpeğim Terry ile hatta yanımda kendi tanrım var. O köpek biçiminde olan Mısır tanrısı Anubis'in ruhu-nun göçüdür. Size acayip gelebilir ama, Terry ve ben eski Mısır'da en azından ortak bir hayat yaşadık. O köpek tanrısı, ben ise prenses olarak. Şimdi hayat bizi yine birbirimize kavuşturdu.”

İsa Mesih herkese görünerek gelecek: „İşte bulutlarla geliyor! Her göz onu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün milletleri” diye O'nun öğrencisi Yuhanna Vahiy 1,7 ayetinde yazar. 23. Temmuz 1969 yılında Neil A. Armstrong ilk insan olarak aya ayağını bastığı zaman 500 milyon insan onu televizyonda seyretti. İngilizli Lady Diana trafik kazasında